Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio III

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

nec diversity peccare. Ergo si in casu divisionis libere agat, et talem libertatem in amore intendo exercuit, et ex hac amore vacui ad diversa se gerere, ergo diversa actu simul gerit.

Urgebit 1. Supposito aliquid non esse totum mutatis partibus, nec totalitas aliquid totum mutatis partibus, nec totum aliquid totum mutatis partibus. Hic quia supponitur totalitas aliquid, nec totum, quia hic virtus entitatis mutatur cum temperamento, ergo. Respondeo ad: adeo quod duo idem in Physicis a toto virtute constituti, aut temperamento, nec radicant et capita rationis, quantum virtutis. Ergo supponitur quia aqua quantum virtute tenuem.

Urg. 2. Imo Scotus respondet ad ratione Deo utrique tendere notis humilia efficacia, ergo et non mutatur, et nec ad Deum, ergo et non Deo tendere ulla cum Deo ergo mundo Deo notis nimiis efficacia, ergo in. et imperfectus, pure de gratia in Deum tendere ulla tendere de facto id assertandum ille, quia dolent de imperfectis pure negativis, ergo et in Deo ex motivo gratiae.

Urgebit. Ergo nec interest virtute ad Deum et Deo et Deo et alteri offerendo illi, ergo et ad de omnibus ejusdem intentionis ratio debet esse, ergo et in Deo ex motivo gratiae. Ergo de facto ipsi et debet se, nec et nec, contra.

7 December 1698.

DISPUTATIO III
DE SUPERNATALITATE, UNITATE ET SUBJECTO VIRTUTIS FIDEI.

Quia hic disputandum, imo ex Deo habitu creato, nec nec habet supernatalitatem, ergo habitus virtutis fidei. Ergo tenet sit ut, et radicalitate, et supernatalitatem habitus virtutis de facto et ulterius, ita totalis. Ergo habitus capacia habitus seu virtutis gratiae.

Sed Andes

Disp: 3. Sect: 1.

An detur habitus supernatalis infusus Poenitentiae?

SECTIO PRIMA.

An detur habitus supernatalis infusus Poenitentiae?

Supponit 1. Contra Aemd. dari aliquod virtute habitus poenitentiae naturale. Hoc est, quod dari ab poenitentiae, ab ipsa natura habitus, id. Maior in q. loco id est supponitur, ita ordinate, et supernatale a differunt ratione et ordine, et modo tendendi, i. ex principio, ab ratione quod ulterius tendunt, et ordinat ad ultimum finem supernatalis, gratia, et ita ut ipsa affundit ad ea, quae ipsa quod ulterius tendunt.

Supponit 2. Dari habitus supernatale in hoc determinatum supernatale existit. Hoc est quod ulterius quidem supponit ab supernatali in ipso supernatali quod ab naturali in quo angit ab habitu est Poenitentiae habitus naturalis, sum. supernatalis habitus supernatalis, Persona hoc omnis est habitus omnis se habet, et supernatalis omnis, ab omnis, sine di naturali, supernatalis di ipsa facultatem, ab admittendi et habitus supernatalis existit. Hic supponit ergo supernatalitate gratia.

Dico 1. Detur aliquis habitus supernatalis infusus gratia. Ita, quod dant habitus in hoc alios virtutes moralis, prima existentia, justitia, fortitudo, temperantia, Prudentia habitus virtutum infusi existunt ab ordine ad ultimum finem supernatalem, et ab ordine ad ultimum supernatalem, ergo consequentia. Ita aliquid comprehendit virtutem infusam, et habitus in ordine supernatali et se habet naturalem, unde habet in ordine naturali, ipsum naturalem substantia, et gratia, nec virtutem in ordine supernatali. Antecedens a. quod habitus naturalis virtutum ex Poenitentia habitus gratia virtutes effectus a gratia, et gratia, quae ex omnibus omnibus effectus a naturalis, a creante et creante in ex solo originis effective ab solo Deo omnia creatione ex Deo, et habitus virtutum a vis virtutes infusas ut ordinatae et ipsa emanare effectus a gratia dicit. Virtus ab ipsis divinum dicit ipsa habitus in ipsis naturalis gratia gratia, et habitus in ipsis gratia? Ita habitus divisus, divisus activus, ita ut gratia ab ipsis ab ipsis ut habere vis in gratia ab gratia habitus habere genere. Ita enim ipsa in ipsis gratia habitus ab ipsis

D. supernalis Unitate et . . . Poeni, 331. . . .

alius [illegible] ver. m. [illegible] aliquis virtutis [illegible] ad producendum [illegible] gratiae habitus ostendi [illegible] virtutes [illegible] habitus [illegible] habitu [illegible], verum [illegible] [illegible] [illegible] actualiter [illegible] [illegible] habitus infusus gratiae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in actu primo inclinando [illegible] [illegible] [illegible].

Dico 2. [illegible] habitum gratiae supernaturalem [illegible], [illegible] aliquis habitus supernaturalis gratiae [illegible] supernaturalem acquisitus [illegible] facilitans [illegible] [illegible] in actu primo ad actus supernaturales gratiae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actus supernaturales [illegible] habitum inclinantem ad actus [illegible] supernaturales.

SECTIO SECUNDA

Vtrum Virtus Poenitentiae sit unicus et indivisibilis habitus.

Sensus quaestionis est utrum [illegible] actus gratiae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitus, an vero a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Dico 1. Virtus gratiae infusa est unicus et indivisibilis habitus. [illegible] in [illegible] [illegible] fide et Charitate [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sufficit unicus indivisibilis habitus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] moralis [illegible] multiplicianum [illegible] [illegible] sine necessitate. Ratio a priori [illegible] habitus infusi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] extendit se ad actus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] infusi.

Dico 2. Virtus gratiae acquisita non est unicus et indivisibilis habitus, sed multiplex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad detestanda ex motivo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aut detestanda [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitus gratiae [illegible] inclinat ad [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible], alius [illegible].

Verum licet [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] et non m. ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gratiae inclinat ad [illegible] [illegible] leve, [illegible] non m. ad grave

Disp: 3. Sect: 2.

Q. Sapnlik Vnde, sbto Vitis 386. Poenitia.

Vtrum unity Poenitentiae sit unius et indivisibilis habitus?

[illegible]

De Subjecto Virtutis Poenitentiae.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

De Superlitio Vnitiae, seu Virtus Poenitiae. 318.

absolute capaces arrorist, quo autem, gotwent aliquem veri actus gratia, nec ad actus virtutis moralis, n' nego, sufficit ad hoc, n' sufficit apparentia, ut fit in eo habitualiter, tunc, ita Deus licet in Ito et Ette Q existerit habitus charitatis, non offendit Dei, n' demnabat, tn' habitus gratiae, qui habebatur, ut, n' subito, qui ab ipso procedit, et ideo, ut stand, Dom. et Ette esset reparat in Ito, se habitus gratiae.

Ob: Etiamsi Angeli gratiae gratuitae se habent, et ex tali suppositione aliquos ad officium admittendi ab, hoc tamen n' sit tn' aliquis habitus assistatis, sed tamen Ito gotwent et arrorist gratiae se peccatis et illius gratiae, ritus desertari, n' obstat tn' idem in eo gratiae gratis.

Respondeo negando: ratio disparitatis est, quia Ito a Deo, sed ut esset, et erroris, vel m. deiecta habuit sed aliquid gratis, sed deinde in habitu, sicut de n' impedit habitus gratiae subtus ed aliquam gratiae et adhuc, habitualis et illi aliquid et ly in aliquid habitus gratiae subtus ed aliquam nisi gratiae gratis et ed aliquam illis Ette.

Dico 2. Manere in Deum habitus gratiae, tn' in fine quod agnitus, n' ita in damnati. Ob: 1. ex illo habitus erat in beatis in via, in gratia et credit ad manere omnis illi, damnati a. carent in dono et oratio, supradicta, negatur charactere q. cedit in meritum, illi et fidei. Ceterum tamen habitus inhaerens gratiae amittunt q. ita mortale aliquid, n' illi gotwent et in gratia mortale ad obtinendum non ad obtinendum. supradicti et m. gratia mortalis.

Ob: 2. n' dat in beatis habitus, habitus gratiae. Respondeo negando: ratio disparitatis est, quia habitus desiderium, quod intuitive ad actus habitus, sed actus, n' ita desiderium, in via. Ob: beatus desertari gratia in gratia et aliquid in via.

Ob: 3. n' manet in vitae aliquid inamissibile, habitus gratiae. Ob: ex mutatione Ito fundata in Gratia, et in Ette n' manere gratia habitus habitus et gratia a. Deus inter bene et Ette et ita ita, quia gratia infusa manet in Ette habitus a. Deus in Ito habitus gratiae efficiunt, qua gratia in habitus habitus.

[illegible] Suppl[illegible] Unite, [illegible] 759 Poenitia.

et [illegible] virtus [illegible] moralis [illegible] ita [illegible] ad [illegible] sicuti fides et spes [illegible] justificatio obtineri [illegible].

[illegible] Si non manerent in justo habitus [illegible] justificationis [illegible] majoris [illegible] non deservirent [illegible] ad [illegible] nec [illegible] Et [illegible] mortalibus [illegible] de venialibus [illegible] cum hoc justus [illegible] habitus gratiae [illegible] ad [illegible] delendo. 13 Xbris 1658

DISPUTATIO IV
DE ACTIBUS ELICITIS VIRTUTIS POENITENTIAE.

Suppono duplicem genus esse actus virtutis: alios imperatos quos habet aut alia virtus vult existere ut medium ad objectum suum, hoc est suum objectum formale; alios elicitos quos ipsa habet circa suum objectum formale aut materiale immediate. [illegible] actus virtutis quia imperati [illegible] Deo [illegible] Restat [illegible] de actibus elicitis, quos [illegible] circa suum objectum [illegible] formale exercet.

SECTIO PRIMA.
Quales actus circa suum objectum elicere possit Virtus Poenitentiae.

Dico Prima